

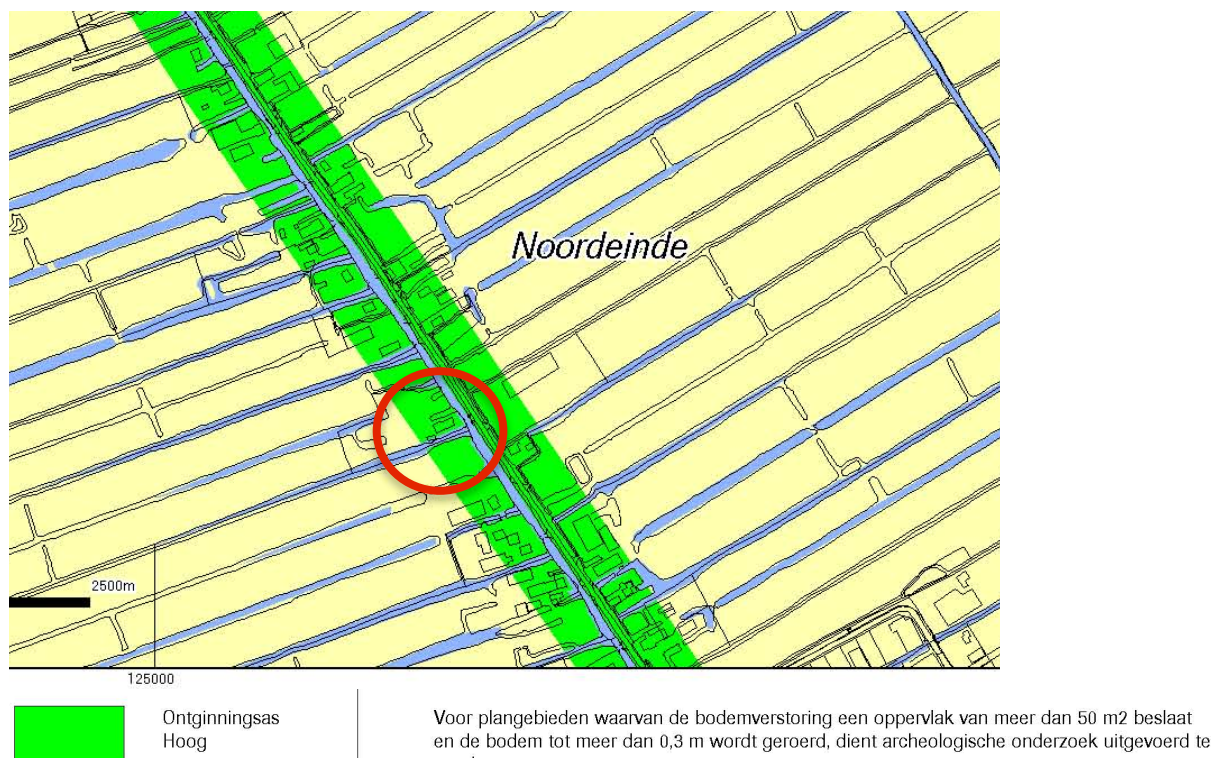
ZIENSWIJZE ARCHEOLOGIE PORTENGEN 69, GEMEENTE STICHTSE VECHT

1. Inleiding

Mevrouw M. Kobus en dhr. B. Paardenkooper zijn voornemens om een huis te bouwen aan Portengen 69 te Portengen, gemeente Stichtse Vecht. In het kader van de omgevingsvergunning wordt door de Gemeente Stichtse Vecht archeologisch onderzoek verlangd: een bureauonderzoek en booronderzoek. Initiatiefnemers hebben Crevasse Advies hierbij om advies en ondersteuning gevraagd. Onderhavig document beschrijft de zienswijze die Crevasse Advies heeft op de situatie en is bedoeld voor de Gemeente Stichtse Vecht in haar rol van bevoegd gezag inzake archeologie. Verzoek namens initiatiefnemers aan gemeente is in te stemmen met onderhavige zienswijze.

2. Gemeentelijk Archeologiebeleid

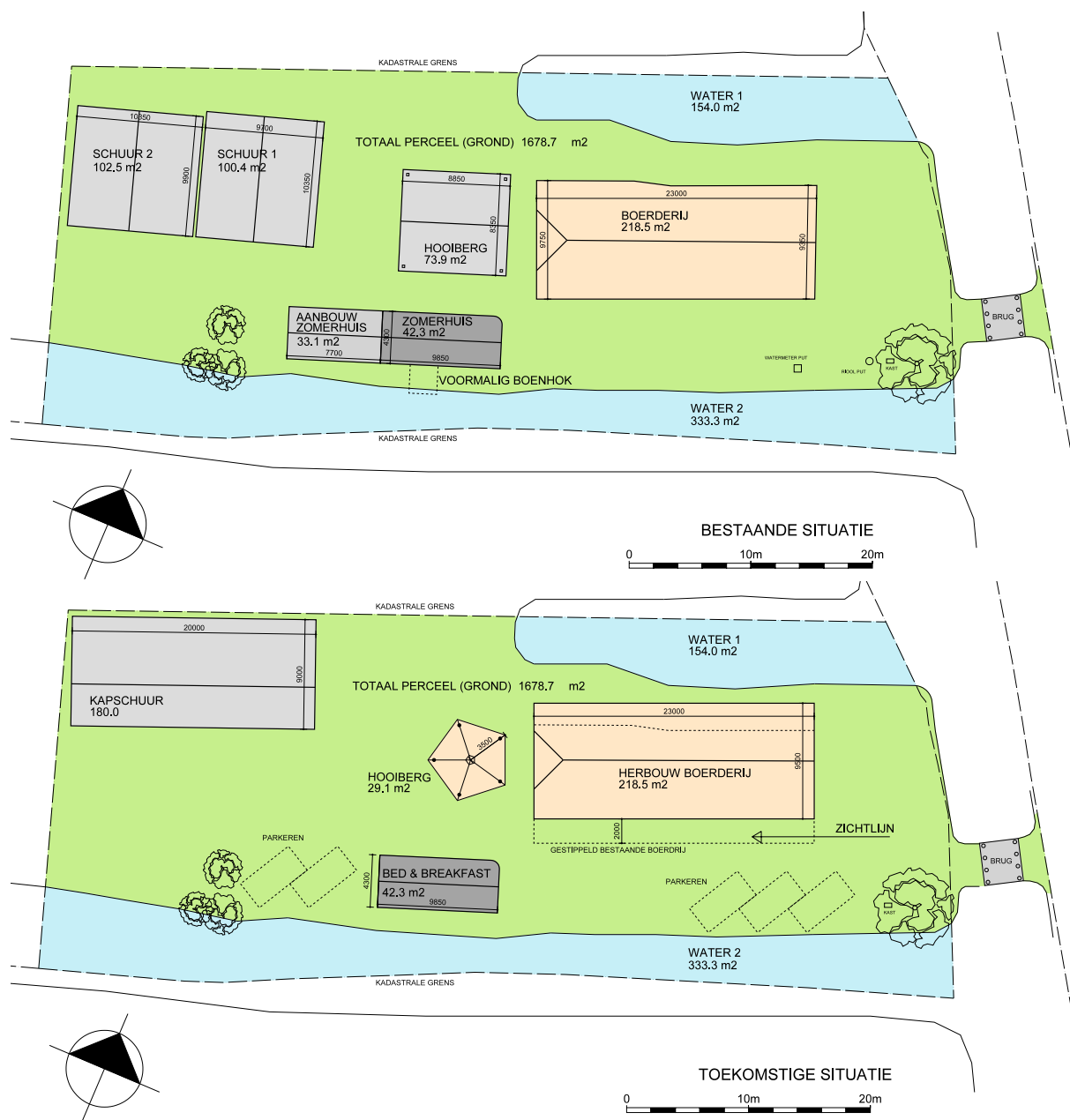
Het gemeentelijk archeologiebeleid is vastgelegd in een door ADC Heritage opgesteld rapport, voorzien van verwachtingskaarten en beleidsadvieskaarten. Volgens deze kaarten valt plangebied Portengen 69 onder terreinen met een hoge verwachting als gevolg van de karakterisering 'Ontginningsas'. Bij een te versoren oppervlak van 50 m² of meer en een verstoring dieper dan 30 cm dient archeologisch onderzoek plaats te vinden.

Figuur 1. Plangebied locatie geplot op een uitsnede uit de Archeologische Beleidsadvieskaart. In groen de hoge verwachtingszone 'Ontginningsas'. In geel zijn de komgebieden met een lage archeologische verwachting weergegeven.

3. Bouw- en inrichtingsplannen

In figuur 2 is de bestaande situatie boven de toekomstige, beoogde situatie afgebeeld. De huidige boerderij zal worden afgebroken. De nieuwe boerderij zal omwille van een zichtlijn t.o.v. de bestaande rooilijnen 2 m naar het noorden worden verschoven. Het bouwoppervlak blijft gelijk. Volgens de initiatiefnemers is de huidige boerderij op 'koeienhuiden' gefundeerd.

Figuur 2. Bestaande en toekomstige inrichting van het plangebied.

4. Zienswijze Crevasse Advies

Naar mening van steller dezès is gezien de bouwplannen het doen van archeologisch onderzoek niet noodzakelijk.

Aangezien een fundering op koeienhuiden algemeen gezien wordt als een mythe, mag aangenomen worden dat de huidige boerderij op staal gefundeerd is. Immers, zoals wordt beschreven op www.quattro-expertise.nl: 'Vanuit grondmechanisch - en technisch oogpunt heeft een koeien- of ossenhuid uiteraard geen dragende functie. Een slappe leren lap, ook al zou het in meerdere lagen worden toegepast, is ongeschikt om er een woning op de funderen, laat staan een oude middeleeuwse kerk.' In een publicatie van Bureau Moned uit 2013 (www.moned.nl) wordt over funderingen met koeienhuiden het volgende geschreven:

'Hoewel de voet qua materiaal en vorm veranderde, werd deze vrijwel altijd op een laagje schoon zand aangebracht. Nu zouden volgens vele daar de huiden liggen. Hetzij voor stabiliteit, hetzij tegen grondwater. Om het baksteen tegen optrekkend vocht te beschermen zal de gehele voet omkleed moeten worden. Ook de naden moeten 100% waterdicht zijn. Een lastig klusje voor die tijd. Voor een doorsnee middeleeuws woning van ca. 3,5 x 12 meter zijn dan 15 koeien voor nodig. (...)

Waar de verhalen vandaan komen is onduidelijk. Naar alle waarschijnlijkheid zijn teksten uit het verleden verkeerd geïnterpreteerd. In de middeleeuwen bestonden er geen spellingsregels. Daarnaast kon een e of u makkelijk verwisseld worden, net als bijvoorbeeld de i of y. Op dit moment zijn er twee theorieën in omloop waar "huiden" vandaan komt:

- 1) Uit een aankondiging als: "op huyden is de bouw begonnen" (heden/vandaag is de bouw begonnen).*
 - 2) Van het woord heien. Een vergissing tussen de e en u, en er komt huien, vrij vertaald, huiden.*
- Wel of niet waar, de eerste (koeien)huid onder een fundering moet in elk geval nog gevonden worden.'*

Steller dezès verwacht dat als gevolg van de huidige fundering het oorspronkelijke maaiveld enkele decimeters tot een meter zal zijn geroerd. Aangezien de nieuwe boerderij vrijwel geheel (met uitzondering van een strook van 2 x 23 m = 46 m²) op de locatie van de huidige wordt herbouwd is het nieuw te verstoren terrein kleiner dan 50 m².

Een bureauonderzoek zal over het perceel en de boerderij niet veel nieuwe relevante informatie opleveren. Juist gemeentelijke verwachtingskaarten zijn in oorsprong bedoeld om de onderzoekslast van bureauonderzoeken te verminderen. Als laatste kan getwijfeld worden aan de informatie die met een booronderzoek verkregen kan worden. Steller dezès twijfelt dan ook aan de proportionaliteit van het voorgeschreven onderzoek: staan de kosten voor initiatiefnemer in verhouding tot de kenniswinst?

De nieuw te bouwen schuren vallen buiten de gehanteerde bufferzone van 50 m en liggen in het gebied met een lage verwachting.

COLOFON:

Opdrachtgever:	Mevr. M. Kobus & Dhr. B. Paardenkooper
Contactpersoon opdrachtgever:	Mevr. M. Kobus
Auteur:	Dhr. Dr. R.F.B. Isarin
Datum:	29 november 2016